

חולין פרק ג אלו טרפות דף ס

דשאים האם חייב או שפטור שכתוב "את חקתי תשמרו" והעשבים לא הצטוו לגדול בנפרד, תיקו. ר' אסי דרש שכתוב ביום השלישי "ותוצא הארץ דשא" וכתוב ביום שישי "וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ" משום שעמדו הצמחים על פתח האדמה וחיוכו לגשם עד שבא אדם הראשון וביקש עליהם רחמים, ומכאן שמתאוה הקב"ה לתפילתם של צדיקים.

ר' שמעון בן פזי דרש שכתוב "את שתי המארת הגדלים" וכתוב "את המאור הגדול.. ואת המאור הקטן" שאמרה הירח אי אפשר לשני מלכים שישמשו בכתר אחד, ציווה עליה הקב"ה להקטין עצמה, וניחמה שתמשול גם ביום וגם בלילה, וימנו בה ישראל ימים ושנים, ויקראו לצדיקים בלשון הקטן כגון "יעקב הקטן" ולא התנחמה, אמר הקב"ה הביאו כפרה עלי בשעירי ראש חודש שכתוב "חטאת לה".

כתוב בבהמות הטמאות "את זה לא תאכלו.. השסועה" ר' חנן דרש שהיא בריאה בפני עצמה שיש לה שתי גבים ושתי שדרות והיה משה רבינו בקי בכל החיות שלמד משמים למרות שלא היה צייד. כתוב "חמש סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים" והסביר ר' יונתן שה' היו חשובים אבל 'העוים' לא חשובים, ואמר ר' חסדא לכתוב דרשות אלו שהם יפות. רב אמר שהעוים היו מתימן צאצאים של אליפז בן עשו שהגיעו לארץ מלשון שעיוותו את מקומם, או שעיוותו דרכם ועבדו לאלוהות הרבה, או שכל הרואה אותם מתעוות שהיה להם 16 שורות של שיניים. ר' שמעון אמר שיש הרבה פסוקים שלא בהיר לקורא שיש בהם גופי תורה כגון "והעוים הישבים בחצרים

הקיסר אמר לר' יהושע בן חנניה שהוא רוצה לראות את הקב"ה הולין אותו ר' יהושע בקיץ מול השמש ואמר לו אם אינך יכול להסתכל בפני אחד המשרתים כל שכן שאינך יכול לראותו. רצה הקיסר להכין סעודה להקב"ה אמר לו ר' יהושע שיעשה סעודה במקום גדול על שפת הנהר והכין כל הקיץ והגיע רוח ואספה הכל לים והכין שוב כל החורף ובא גשם והטביע הכל, אמר לו ר"י שהם המשרתים של הקב"ה וסיימו הכל, והודה הקיסר שאינו יכול. פעם בת הקיסר ביקשה פלך שמשתמשים בטוויה והתפלל ר"י ונהייתה מצורעת ומנהגם היה להושיב מצורעים בשוק עם פלך בידם להתיר פקעיות וכך עשו לה, יום אחד עבר שם ר"י וביקשה ממנו להתפלל שיקח בחזרה את מה שקיבלה, אמר לה שהקב"ה נותן ואינו מקבל.

ר' יהודה אומר שדרכו של שור להיות בעל כרס ופרסות רחבות וראש וזנב גדולים, ולהיפך בחמור. עוד אמר שהשור שהקריב אדם הראשון הייתה לו קרן אחת שכתוב "משור פר מקרן מפריס" בלשון יחיד, עוד אמר ששור של אדם הראשון קדמו קרניו לפרסותיו שכתוב 'מקרין מפריס' משום שכל מעשה בראשית נבראו בקומתם ובדעתם ובצורה שבחרו להם שכתוב "ויכלו השמים והארץ וכל צבאם" מלשון 'צביונם' כלומר יופיים. ר' חנינא דרש שהקב"ה אמר בבריאת האילנות "עץ פרי עשה פרי למינו" כלומר שיצא כל מין עץ בנפרד ובמרחק מחברו ודרשו העשבים קל וחומר בעצמם שהיות ודרכם להיות צפופים ומעורבים בוודאי שצריכים לגדול למינהם וכך עשו שכתוב "ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו", פתח שר העולם ואמר "יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו", רבינא הסתפק המרכיב שני מיני

חולין פרק ג אלו טרפות דף ס

עד עזה כפתרים.. השמידם" ללמד שהיות
ונשבע אברהם לאבימלך לא להילחם בזרעו
הגיעו הכפתורים וגירשו אותם ובהם נלחם
עם ישראל, וכן כתוב "כי חשבון עיר סיחן
מלך האמרי היא והוא נלחם במלך מואב"
שהיה אסור לישראל להילחם במואב ובא
סיחון וגירשם וכן גירש את בני עמון,
"צידונים יקראו לחרמון שירן והאמרי
יקראו לו שנר" שכל אומה ואומה בנתה
לה עיר גדולה וקראו לה על שם מקום
בארץ ישראל שהייתה חביבה עליהם.
"ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול
מצרים עד קצהו" שיהיו המצרים עצמם
גרים ולא יקראו לישראל גרים.